

صبر چې زه د"اطلاعات او کولتور" له معین ښاغلي غلام نبي فراهي سره اړیکه ونیسم چې هغه څه وایي. فراهي صاحب ته مې تیلیفون وکړ کور یې آباد په ورین تندي یې زما هیله ومنله او وعده یې راکړه چې ستا له تیلیفون څخه وروسته به فوراً زرین انځورته هدایت ورکړم چې داستاد اولمیر لپاره همدانن خپرونه ترتیب کړي که نن نور مهم څه ونوسبا به خامخا داستاد اولمیر یادکړو او پخپله به هم داستاد اولمیر قبر ته گلان وروړم .

له "فراهي صاحب" سره مې په مننه خدای په امانې وکړه او دریم تیلیفون مې بیا هم استاد گلزمان ته وروکړ هغه ته مې ډاډ ورکړ چې کار جوړ شو ته ځان کابل ته ورسوه او هلته به په گډه داستاد اولمیر لمانځنه وکړئ .

استاد گلزمان ډېر زیات خوښ شو خبرې مو را لنډې کړې وېل ما ته څه امر خدمت؟

ما وېل :

استادزه گله دعا راته کوه .

استاد دومره ووېل چې الله پاک دې گل گلزار لره .

ما وېل:

امین .

څلورم تیلیفون مې دآزادې رادیو ته وکړ هغوی وویل چې زموږ کولتوري پروگرامونه له کابل څخه تنظیمیږي موږ به ستاسو خبر او غوښتنه ور ورسوو.

پنځم تیلیفون مې دبی بي سي رادیو ته وکړ دسپین ټي دي کور آبادوي دکابل مسولین یې په یوه دقیقه کې را سره وصل کړل سبا به له خیره سره دپیلوزې په پروگرام کې داستاد اولمیر یاد وکړو.

وروستي تیلیفونونه مې خپلوملگرو ته وکړل هغوی څوک په کار کې وو څوک پیدا شول فیصله مو په دې وکړه چې همدا نن دماښام په اوو بجو دیو لنډه کې ماښامي په طرخ کې دگران استاد یاد وکړو.

خوږو هیواد والو!

باورمو وشه که زه په نننۍ دایوناڅاپي یوساعته سازماندهي کې پاته راغلی وای اوفراهي صاحب ډاډ نه وای راکړی نو سخت به خوابدی شوی وم خو له نېکه مرغه خبرو سوز ونيو روحاً آرام او تبه مې برابره شوه .

له حوصلې، مینې او اخلاص څخه مو مننه کوم .

یوه اړینه یادونه: _____

داچې له ښاغلي غلام نبي فراهي څخه مې مننه کړې داپه دې مانا نه ده چې زه دکابل له گوداګی ادارې سره پخلا شوی یم یا خردوم رهین دا دایران خانګری اجنت زما خوبیږي نه نه داسې نه ده هیله ده چې په ماښامانه نه شی زه دگران هیواد او ولس خپلواکي غواړم او درښتیني ولسواکي پلوی یم .

پاته دې نه وي چې ښاغلي فراهي تېرځل هم ما ته دمثبت ځواب په راکولو داستاد یاد وکړ دقبرسر ته یې گلان وروړل او دیو افغان په حیث یې زموږ دگران استاد اولمیر یادکړی وخوله رهین څخه داتوقوع لرل لویه اشتباهه ده ځکه مې له فراهي صاحب سره اړیکه ونیوه .

دپښتوموسيقي دپیاوړي استاد خدای بښلي استاد اولمیر ژوندلیک

زوکړه :

استاد اولمیر په ۱۳۱۲ لمريز کال دپېښور په یوه متوسطه کورنۍ کې وزېږېد پلار یې سیداخان نومېده.

زده کړه :

هغه لمړنی زده کړی ترڅلورمه اونورې زده کړې یې ترلسم ټولګي پورې د پېښور په (فريتر) نومي ښوونځي کې کړي دي .

هنري ژوند یې :

هغه ماشوم و چې مور یې مړه شوه دمیري لاس ته کښېناست، دگردون له ناخوالوسره آن لاله هغه وخته لاس او ګرېوان و هغه به د ژوند ترڅي شېبې دهندي سندرو په زمزمه کولو تېرولي .
په لس کلنۍ کې یې د موسیقي مینه د بدن په رګ رګ کې وځغلېده ځکه خو استاد یې ته هم پکې ورسېد.
په موسیقي کې یې لمړنی ښوونکی استاد جعفر نومېده.

استاد چې کله د موسیقي نازنین ټال ته ور پورته شو په دې وخت کې یې پلاروفات او د ژوندڅپې یې لا پسي طوفاني شوي بیا استاد له خپل تره سره اوسېده څه وخت وروسته یې تره خپله لور هم ورته کوزده کړه.
تره یې د موسیقي مخالف نه و ځکه خو یې بیاله سبزعلي سره شاګرد کړخودا یې ورته وپلي و چې په رادیو کې به سندرې نه بولي .

سبزعلي له استاد سره ډېرې خواری وکړې هغه یې ډېرینه وروزه د سندرو مینه وال یې ډېر زیات شول په لاهور کې یې یو ډیر په زړه پورې کنسرت ورکړ په دې کنسرت کې استاد اولمیر دومره ښه وځلېد چې د کنسرت په جریان کې پخپله استاد سبزعلي ورڅخه غوښتنه وکړه څو ورسره جوړه سندرې وپلي استاد اولمیر هم گرم راغلی و غبرګه سندرې یې ورسره وکړه اونېغ په نېغه د پېښور له رادیو څخه خلګو داسندرې واوریده دهغې سندرې مطلع وه (زرګی مې شو توتې توتې) تره یې چې خبرشونو استاد اولمیر یې له خپل کور څخه وشاره .
استاد اولمیر له خپل استاد څخه هم خفه شوخوبیا یې هم له موسیقي څخه لاس وانه اخیست ولاړله گلستان سره شاګرد اولمیر یې پیوسته شو.

استاد اولمیر په ۱۳۲۹ کال کې د ۱۷ کلو په عمر دکوزې پښتونخوا له ملکائوسره دګران افغانستان د استقلال جشن لمانځلو لپاره کابل ته راغی کنسرت یې ورکړ او بیا د قبائیلو ریاست ته وروپېژندل شو.
په کابل کې یې له ملنګ جان سره پېژندګلوي وشوه په هغه وخت کې ملنګ جان په افغانستان رادیو کې کار کاوه دې یې هم افغانستان رادیو ته وروپېژاند.

هلته یې په سندرو پیل وکړ او د عمر تر پایه په کابل کې پاته شو.

له ملنګ جان سره یې ملګرتیا لا پخه شوه بیا دوی دواړو ته یوشمېر پښتو دښمنو عناصرو په رادیو کې یولړ ستونځې پیدا کړې اوله رادیو څخه یې وشړل خو یوڅه وخت وروسته بیا داستاد یې گل په مرسته استاد اولمیر بیا هم رادیو ته وروپېژندل شو.

هلته یې له ۲۵۰ څخه زیاتې سندرې ثبت شوي دي .

هغه لا استاد یې ته نه ورسېدلی خو خلګو به په ډېره مینه ورته استاد وپلي .

په ۱۳۵۰ لمریز کال کې د رادیو افغانستان دریاست په رسمي غوښتنه اوداطلاعات او کلتور وزارت د مسلکي مجلس په تصویب د پښتو موسیقي داستاد لقب ورکړ شو.

هغه ډیر ځاګساره سړی او په غږ کې یې ځانګړی اثر پروت و.

له بده مرغه په ۱۳۵۹ کال کې زموږ ګران استاد اولمیر په یوه ترافیکي پېښه کې ټپي او د ۱۳۶۱ کال دغويي دمياشتې په ۱۴ نېټه له مور څخه وکوچېد استاد د شاه شهید په حدیره کې خاورو ته وسپارل شو.

دا استاد روح دې ښاد او ټولو خواخوږو ته دې الله پاک اجر او بری ورکړي

يادونه : _____

موږ تر خپله وسه وسه دگران استاداولمير ياد كړى هر كال مو دهغه تلينونه لمانځلي زموږ دپرله پسي لمانځنو په سبب په خانگري ډول په نړيوالو راډيوگانو كې زموږ دهڅوله مخي نه يوازې داستاد قبر وموندل شوبلکې زموږ افغاني خور ملالی جویا پخپل لگښت داستاد قبر جوړ كړ چې موږ ورڅخه مننه كوو.